

Plan zajęć: 14.04-17.04.2020r.

Grupa: języki i żuczki

Dzień 1. Szanujemy las

1. Zabawa rozwijająca zmysł dotyku.

Dziecko siada na dywanie. Przed nim leży kartka z bloku technicznego lub rysunkowego i mazak. Dziecko trzyma ręce za plecami. Rodzic podaje dziecku do rąk jakiś przedmiot (np.: długopis, klucz, piłkę, klocek...). Dziecko dotyka przedmiotu, a potem rysuje go na leżącej przed nim kartce. Potem sprawdza, czy prawidłowo rozpoznało przedmiot za pomocą dotyku.

2. Ćwiczenia poranne.

1. Ćwiczenia oddechowe. Dziecko naśladuje wachanie trzymanego w dłoni kwiatka. Wciąga powietrze nosem, a wydycha – ustami.
2. Zabawa Wycieraczki. Dziecko leży tyłem, a rodzic ciągnie je za nogi po podłodze
3. Zabawa Obserwujemy przyrodę. Dziecko leży przodem na podłodze. Naśladuje przyglądanie się zwierzętom przez lornetkę, dlatego co chwilę unosi łokcie nad podłogę, trzymając dłonie przy oczach.
4. Marsz po kole przy swojej ulubionej piosence.
5. Zabawy i ćwiczenia w „naszym” lesie.
 - Wsłuchiwanie się w odgłosy lasu (szum drzew, odgłosy wydawane przez ptaki...), utwory dostępne w internecie.
 - Ćwiczenia oddechowe – Jak pachnie las (wypowiedzi dziecka o tym, jakie zapachy kojarzą mu się z lasem).
 - Oglądanie filmu życia mrówek dostępnego w internecie.
 - Oglądanie darów lasu, obrazki dostępne w internecie (szyszki, patyczki...).
6. Zabawa ruchowa kształtująca postawę ciała – Kwiatek rośnie.

Dziecko w siadzie skrzyżnym, z tułowiem pochylonym do przodu, z dłońmi opartymi o podłogę, na hasło: Kwiatek rośnie, powoli prostuje tułów i wyciąga ręce jak najwyżej w górę. Na hasło: Kwiatek więdnie, powoli wraca do pozycji wyjściowej

Dzień 2. Sadzimy drzewko

1. Zabawa słowna?
Swobodne wypowiedzi dziecka na temat: Co by było, gdyby na Ziemi nie było zwierząt? Jak wyglądałby świat, gdyby nie było na nim kwiatów?
2. Słuchanie wiersa D. Gellnerowej Co to jest przyroda?

To drzewa i kwiaty,
I liście i woda,
Motyl nad łąką,

Biała stokrotka.
Przyroda jest wokół,
wszędzie ją spotkasz.
Ptak rozśpiewany,
gadające świerszcze.
Powiedzcie proszę,
Co jeszcze, co jeszcze.
Szanuj przyrodę,
Kochaj przyrodę.
Kwiatom w doniczkach,
Nie żałuj wody.
Dbaj o trawniki!
Niech koło domu,
Będzie wesoło,
Będzie zielono.

3. Rozmowa na temat wiersza.
 - Co to jest przyroda? – Jak należy o nią dbać? – Co to znaczy: szanować przyrodę?
4. Zrozumienie zależności występujących w świecie przyrody.
 - Kto jest ważniejszy w przyrodzie – rośliny czy zwierzęta?
 - Czy mogłyby żyć na świecie zwierzęta, gdyby nie było roślin?
 - Co jest potrzebne do tego, aby mogły rosnąć rośliny?
5. Zabawa pantomimiczna z elementem dramy – Roślina chce pić.
Dziecko próbuje się wczuć w rolę rośliny, której brakuje wody. Swoją mimiką, ruchem głowy, ciała pokazuje, jak czuje się roślina, która usycha i potrzebuje wody.
6. Rozmowa po zabawie.
 - Jak czułaś/czujesz się w roli rośliny, która potrzebuje wody?
 - Czy trudno było to pokazać?
 - Jak będzie się zachowywać roślina, która będzie mogła korzystać tylko z brudnej wody?
 - Czy tylko woda jest potrzebna roślinom?
7. Słuchanie ciekawostek na temat roślin. Rośliny, tak jak ludzie i zwierzęta, oddychają: pochłaniają szkodliwe gazy (dwutlenek węgla), a wydzielają tlen, który jest potrzebny do oddychania ludziom i zwierzętom. Jeżeli ziemia, woda i powietrze są zanieczyszczone, to szkodzą ludziom, zwierzętom i roślinom, które wtedy chorują.
8. Zabawa ruchowa Ziemia, woda, powietrze.
Dziecko staje zwrócone twarzą w stronę rodzica. Na hasło: Ziemia – dotyka dłońmi podłogi, przykucając jednocześnie. Na hasło: Woda – chwyta dłońmi za kolana. Na hasło: Powietrze – wskazuje przestrzeń nad głową.
9. Wprowadzanie litery Ż wielkiej i małej.
Oglądanie zdjęcia żab dostępnych w internecie.

Słuchanie ciekawostek na ich temat. Żaby to rodzina płazów bezogonowych. W Polsce spotykamy: żaby jeziorkowe, żaby wodne, żaby śmieszki, żaby moczarowe, żaby dalmatyńskie, żaby trawne. Mają długi język, którym łowią pożywienie. Charakterystycznym elementem ich budowy są też wydłużone, tylne kończyny przystosowane do wykonywania skoków. Lubią wygrzewać się na słońcu, częściowo zanurzone w wodzie lub będąc na słonecznym brzegu. Gdy jest im gorąco – kąpią się. Jedzą owady (osy, muchy, mrówki...), pająki, małe ryby, ślimaki... Chętnie jedzą je jeże, dużo mniej chętnie – bociany (w czasie karmienia młodych zdarza im się łąpać żaby).

10. Analiza i synteza słuchowa słowa żaba.

- Dzielenie słowa żaba na sylaby i na głoski.
- Co słychać na początku słowa żaba?
- Dziecko podaje przykłady słów rozpoczynających się głoską ż (żyrafa, żurek, żyrandol...),
- Z ilu głosek składa się słowo żaba?

11. Zabawy badawcze pod hasłem Czy można oczyścić wodę?

- Rozmowa poprzedzająca prace badawcze.
- Skąd się bierze woda?
- Czy woda jest potrzebna? Komu?
- Co zanieczyszcza wodę?
- Czy wy możecie mieć jakiś wpływ na czystość wody? (Musimy nie zaśmiecać zbiorników wodnych – rzek, stawów, jezior).
- Czy wodę można oczyścić?
- Wyjaśnienie, co oznacza słowo filtr. (Urządzenie, które zatrzymuje zanieczyszczenia).
- Zaproponowanie dziecku zabawy w oczyszczanie, czyli filtrowanie wody.
- Przygotowanie słoików z wodą, do których wsypujemy: ziemię, piasek, żwirek.
- Porównywanie wyglądu wody w słoikach.
- Filtrowanie wody przy użyciu filtra z waty.
- Oglądanie przefiltrowanej wody.
- Zwrócenie uwagi na zanieczyszczenia znajdujące się na wacie.

Dzień 3. Widzimy, słyszymy, wachamy.

1. Ćwiczenia poranne z dnia pierwszego.
2. Zabawa: Dokończ zdanie.
Rodzic wypowiada początek zdania, a dziecko próbuje podać zakończenie zdania.

Dbać o przyrodę to znaczy.... (nie zrywać roślin)
Dbać o przyrodę to znaczy.... (nie deptać trawników)
Dbać o przyrodę to znaczy....(oszczędzać wodę)

3. Zabawa Pozwólcie mówić papierkom.
4. Rodzic mówi, że często zaśmiecamy papierami różne miejsca, ale papier można także wykorzystać do różnych ćwiczeń słuchowych.
- Rodzic daje dziecku po małej kartce papieru.

- Dziecko drze trzymaną kartkę na dwie części, wsłuchując się w odgłos, który powstaje podczas wykonywania tej czynności.
- Dziecko drapie papier najpierw bardzo szybko, a potem – bardzo wolno. Zwraca uwagę na różnice między powstającymi dźwiękami.
- Zgniatą różne rodzaje papieru i plastikowe torebki. Przysłuchuje się powstałym dźwiękom.
- Dziecko robi papierowe kulki różnej wielkości, a następnie nasłuchuje, jakie odgłosy powstają, gdy upuszcza kulki na podłogę.
- Dziecko wrzuca zgnieciony papier do kosza.

5. Wykonanie papierowego kwiatka.

- Oklejanie rolki po papierze toaletowym zielonym papierem ,
- Przerysowanie kielicha kwiatka z szablonu (przygotowuje rodzic) na kolorowy papier i wycięcie go nożyczkami (wycina rodzic lub dziecko samodzielnie),
- Postawienie rolki po papierze toaletowym pośrodku kwiatka i obrysowanie jej ołówkiem. Następnie wycięcie powstałego w środku kółka i nałożenie papierowego kwiatka na rolkę.
- Zgniecenie kawałka bibuły w innym kolorze w dużą kulkę i umieszczenie jej w otworze.

Dzień 4. Gdyby lasu nie było.

1. Ćwiczenia poranne z dnia pierwszego.
2. Zabawa Liście wiosną.
 - Dziecko wyobraża sobie, że jest liściem, rodzic daje dziecku zieloną sylwetę liścia: dębu, kasztanowca lub klonu,
 - Dmucha na liść trzymany w dłoniach,
 - Wymyśla odpowiedzi na pytania: O czym mogłyby rozmawiać liście, gdyby potrafiły mówić? Czy lubią, gdy wiatr nimi porusza.

3. Słuchanie ciekawostek na temat motyli. Motyle to owady zwane łuskoskrzydłymi. Dzielimy je ze względu na: wygląd, porę lotu (motyle dzienne, ćmy) oraz wielkość (motyle większe, motyle mniejsze). Jest to druga pod względem liczebności grupa owadów (na świecie jest 150 tysięcy gatunków motyli; w Polsce – ponad 3 tysiące). Ciało motyla jest zbudowane z trzech części: głowy, tułowia, odwłoka. Na głowie znajdują się: para oczu złożonych, para czułków oraz ssący aparat gębowy. Większość motyli odżywia się nektarem kwiatowym. Na czułkach znajdują się receptory zapachu oraz narządy (Johnstona) słuchu i równowagi, wychwytyjące drgania powietrza. Tułów składa się z trzech segmentów. Na nim znajdują się trzy pary odnóży oraz dwie pary skrzydeł. Skrzydła są pokryte drobnymi łuskami.

4. Oglądanie obrazków motyli w internecie (wypowiedzi na temat ich koloru, kształtu, budowy).

5. Wykonanie papierowego motyla.

- rodzic rysuje czarny odwłok, skrzydła motyla na czarnym kartonie (wycina rodzic lub dziecko samodzielnie).
- dziecko przykleja odwłok do skrzydeł i ozdabia go kolorowym papierem, pamiętając, że wzory na skrzydłach są symetryczne),

- dziecko wycina i przykleja czułki, rysuje oczy,
 - rodzic może przez główkę motyla przeciągnąć nić i możemy go powiesić w dowolnym miejscu.
6. Zabawy guzikami. (rodzic przygotowuje guziki w różnym kształcie oraz kartoniki z cyframi od 1-10)
- Dziecko dostaje po 10 guzików. Liczy je i podaje ich liczbę.
 - Układa dowolną postać z guzików. Nazywa ją.
 - Segreguje guziki pod względem kształtu.
 - Czym różnią się guziki? Dziecko segreguje guziki na te w kształcie koła, na kwadratowe i na trójkątne. Liczy guziki w każdym kształcie i układa przy nich kartoniki z odpowiednimi cyframi.
 - Segreguje guziki pod względem liczby dziurek. Dziecko segreguje guziki na te z dwiema dziurkami, z trzema i z czterema. Liczy guziki z określoną liczbą dziurek i układa przy nich kartoniki z odpowiednimi cyframi.
 - Wyszukuje guziki mające dwie cechy: są w kształcie koła i mają cztery dziurki. Dziecko szuka wśród swoich guzików takich, które spełniają te kryteria. Liczy, ile ma guzików okrągłych o czterech dziurkach.
 - Na podstawie jakich innych dwóch cech możemy wyszukiwać guziki? (Np. w kształcie trójkąta, mających dwie dziurki; w kształcie kwadratu, z czterema dziurkami...).

Dzień 5. Odznaka przyciela przyrody.

1. Ćwiczenia poranne z dnia pierwszego.
2. Zabawa Strumyk wraz z rodzicem.

- Dziecko dostaje od rodzica dwie chustki. Ma wyobrazić sobie, że razem tworzą strumyk.
- Dziecko wraz z rodzicem, przy muzyce, łapie chustki za rogi i tańczy, poruszając nimi bardzo powoli i łagodnie. Potem strumyk wpływa do jeziora.
- Dziecko wraz z rodzicem bardzo wolno poruszają chustkami i wolno się obracają.

3. Słuchanie wiersza A. Widzowskiej Przyjaciół przyrody.

My, przedszkolaki na ziemskiej kuli, wiemy, że Ziemię trzeba przytulić, zadbać o lasy, powietrze, wodę, kwiaty, zwierzęta – całą przyrodę!

To źle marnować wodę w kąpieli od poniedziałku aż do niedzieli. Po co bez przerwy nurkować w wannie? Lepiej z prysznicą zrobić fontannę!

Torba foliowa szczyrzy zębiska. – Jestem z plastiku, sztuczna i śliska. Gdy będę plackiem leżeć na wodzie, fokom i żółwiom chętnie zaszkodzę! – Ja także! – wrzeszczy ze szkła butelka. – W lesie się smażyć niczym iskierka, a gdy rozgrzeję się jak ognisko, pożar wywołam i spalę wszystko!

– Czy wy nie wiecie, okropne śmieci, że na planecie mieszkają dzieci? Szust! Posprzątam bałagan wielki, osobno papier, plastik, butelki!

Pstryk! Pamiętamy, by gasić światło, wiemy, że pożar wywołać łatwo, a gdy widzimy sarenkę w lesie, to nie wrzeszczymy, aż echo niesie! Ten, kto przyrodę niszczy i truje, niech się kolcami jeża pokłuje!

4. Rozmowa na temat wiersza.

- O co należy zadbać w przyrodzie?
- Czego nie należy marnować?
- Czego nie należy robić z plastikowymi i szklanymi opakowaniami?
- Dlaczego należy segregować śmieci?
- Co powinno spotkać tych, którzy nie dbają o przyrodę?

5. Podawanie cech przyjaciela przyrody.

Np. Przyjaciel przyrody:

- nie łamie gałęzi drzew
- nie depta trawników w parku, na skwerze
- nie śmieci
- nie zrywa roślin
- nie zostawia kapiących kranów
- wychodząc z pomieszczenia, gasi światło.

6. Rozmowa na temat segregowania śmieci.

- Dlaczego segregujemy śmieci? Dzięki segregacji odpadów na wysypiska trafia mniej śmieci. Te, które można poddać recyklingowi, zostają ponownie przetworzone (np. szkło trafia do hut szkła, a papier – do produkcji, między innymi, papieru toaletowego). Posegregowane śmieci wrzucamy do pojemników oznaczonych odpowiednimi kolorami (lub podpisanymi):

- pojemnik na papier – kolor niebieski
- pojemnik na plastik – kolor żółty
- pojemnik na szkło kolorowe – kolor zielony
- pojemnik na szkło bezbarwne – kolor biały
- pojemnik na aluminium (rodzaj metalu) – kolor czerwony.

7. Zabawa ruchowa Ukryj się.

Przy nagraniu nastrojowej muzyki dziecko porusza się swobodnie po pokoju. Kiedy usłyszy dźwięki głośne, przykuca i chowa głowę w ramionach, jakby chciało się ukryć. Ponowne dźwięki nagrania muzyki nastrojowej są sygnałem do wykonywania ruchu.